

Anna Kuziak - Adamocha

**Rozwiązywanie problemów
za pomocą algorytmów**

Temat: Jak i dlaczego segregować odpady?

Scenariusz zajęć zintegrowanych

Temat zajęć:

Jak i dlaczego segregować odpady?

Typ szkoły:

Szkoła podstawowa

Kl. III

Czas trwania:

Jeden dzień w kształceniu zintegrowanym.

Cel edukacyjny

Zapoznanie uczniów z zasadami segregacji odpadów, wykształcenie praktycznej umiejętności sortowania odpadów.

Środki dydaktyczne:

Różne rodzaje odpadów komunalnych w tym surowce wtórne oraz odpady niebezpieczne. Pojemniki na odpady w określonych kolorach. Plansza z rozrysowanym algorytmem klasyfikowania odpadów, program graficzny Paint lub inny program graficzny.

Przewidywane osiągnięcia uczniów po zakończeniu zajęć:

Uczeń:

- Rozumie pojęcia: segregacja odpadów, surowce wtórne, recykling.
- zna zasady segregacji odpadów.
- potrafi klasyfikować odpady według określonego algorytmu na: puszki, papier, szkło, plastik, baterie.
- Potrafi zaprojektować i wykonać projekt ekoplakietki.

Metoda realizacji:

Zajęcia konkursowe i dyskusja w grupach.

Forma:

Praca w grupach.

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

1. Zajęcia rozpoczynamy od wyjaśnienia uczniom pojęć, które będą pomocne podczas lekcji tj.: segregacja odpadów, surowce wtórne, recykling.
/Załącznik nr 1/
2. Następnie klasę dzielimy na cztery zespoły, z których każdy będzie stanowił grupę specjalistów do spraw segregacji odpadów. Każdej grupie dostarczymy różnego rodzaju odpady oraz algorytm klasyfikowania odpadów. */Załącznik nr 2/*
3. Po zakończeniu segregacji poszczególne grupy prezentują wyniki swojej pracy. Wspólnie z uczniami oceniamy poprawność klasyfikacji poszczególnych odpadów. Wygrywa zespół, który popełnił najmniej błędów podczas segregacji. Każdy poprawnie wyselekcjonowany odpad możemy nagrodzić jednym punktem. */Załącznik nr 3/*
4. Następnie przeprowadzamy dyskusję na temat: „Jakie korzyści daje selektywna zbiórka odpadów?” Nauczyciel powinien tak poprowadzić dyskusję aby każdy uczeń mógł wypowiedzieć swoją opinię. Wypowiedzi dzieci można zapisać na tablicy lub arkuszu brystolu. */Załącznik nr 4/*
5. Działalność artystyczna grup: Uczniowie w edytorze graficznym wykonują projekt plakietki ekologicznej.

Załączniki:

Załącznik nr 1.

Segregacja odpadów – to sortowanie (rozdzielanie) odpadów wg materiału z którego zostały wykonane. Najczęściej odpady segreguje się na cztery grupy: papier, szkło, tworzywa sztuczne i metale.

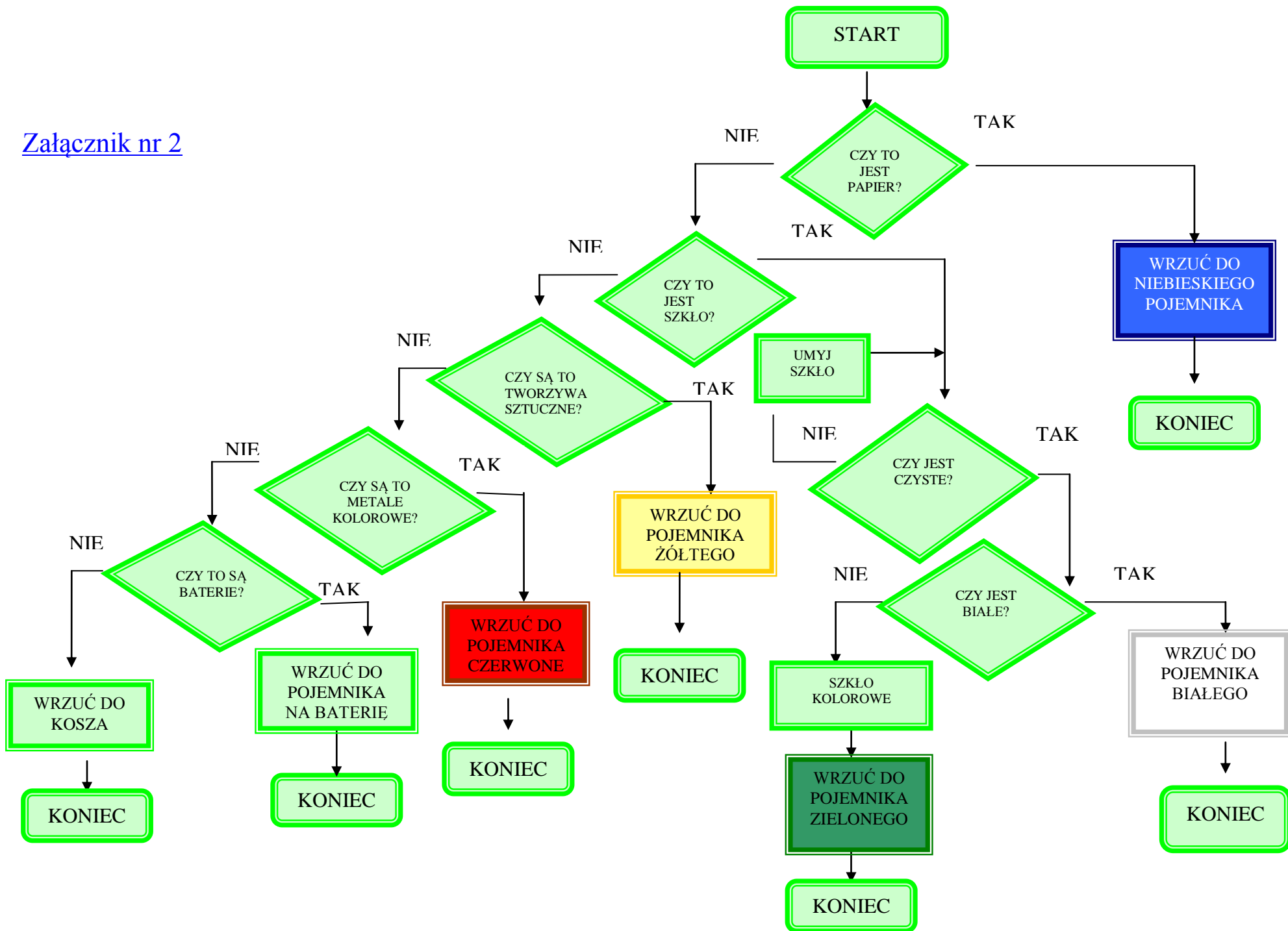
Surowce wtórne – to papier/makulatura/stłuczka szklana, tworzywa sztuczne/metal/najczęściej aluminium (puszki), tektura/szmaty.

Recykling (recykulacja) – powtórne przetwarzanie odpadów w procesie produkcyjnym e celu uzyskania materiału o przeznaczeniu pierwotnym lub w innym charakterze. Obejmuje więc zbiórkę materiałów (surowców), segregację i ich przetwarzanie. [1]

Załącznik nr 2

INFORMACJE O ALGORYTMIE

Wg Macieja Sysło [2]

Algorytm jest przepisem rozwiązywania postawionego zadania, będącym dokładnie określonym układem elementarnych instrukcji wraz z porządkiem ich wykonania.

CECHY ALGORYTMU:

- poprawność – tzn., dla każdego zestawu danych, po wykonaniu skończonej liczby czynności, prowadzi do poprawnych wyników,
- jednoznaczność - tzn., w każdym przypadku jego zastosowania, dla tych samych danych, uzyskamy ten sam wynik,
- szczegółowość – aby wykonawca algorytmu rozumiał opisane czynności i potrafił je wykonać,
- uniwersalność - aby służył do rozwiązania pewnej grupy zadań, a nie tylko jednego zadania,
- Skończoność - realizowany ciąg operacji powinien mieć swój koniec,
- Efektywność - powinien prowadzić do rozwiązania możliwie najprostszą drogą. [3],[4].

ALGORYTM MOŻE BYĆ ZAPISANY:

- Słownie - Przy przekazywaniu dowolnych informacji powinniśmy wyrażać się ściśle i jednoznacznie. Jeśli odbiorcą jest inny człowiek, możemy mieć nadzieję, że opierając się na swojej wiedzy i doświadczeniu będzie musiał rozstrzygnąć pewne wątpliwości, a nawet poprawić ewentualne błędy, czy uzupełnić braki. Niestety nie zawsze jest to możliwe, a dla nas najważniejsza jest precyzja.

- W postaci listy kroków - Metoda ta jest uniwersalna, zrozumiała i precyzyjna. Precyzja opisu uzyskiwana jest między innymi, dlatego że operuje się bardzo skromnym zbiorem słów i pojęć. Podobne wymagania musi spełniać język, w którym zechcemy przekazać informacje maszynie cyfrowej (np. komputerowi). Język ten musi być zupełnie jednoznaczny, a każdy zapis musi mieć ściśle określoną interpretację. Język taki nazywamy językiem programowania.
- W postaci graficznej, jako schemat blokowy lub drzewo algorytmu.
- W jednym z języków programowania i wtedy jest zrozumiały dla komputera [3],[4].

ETAPY ROZWIĄZYWANIA PROBLEMÓW:

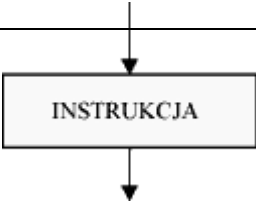
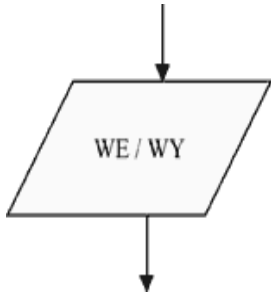
1. Sformułowanie zadania.
2. Określenie danych wejściowych.
3. Określenie celu, czyli wyniku.
4. Poszukiwanie metody rozwiązania, czyli algorytmu.
5. Przedstawienie algorytmu w postaci:
 - opisu słownego,
 - listy kroków,
 - schematu blokowego, jednego z języków programowania.
6. Analiza poprawności rozwiązania.
7. Testowanie rozwiązania dla różnych danych – ocena efektywności przyjętej metody.[3]

ZASADY BUDOWY SCHEMATU BLOKOWEGO

1. Każda operacja jest umieszczona w skrzynce.
2. Schemat ma tylko jedną skrzynkę "początek" i przynajmniej jedną skrzynkę "koniec".

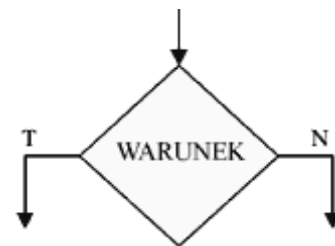
3. Skrzynki są ze sobą połączone.
4. Ze skrzynki wychodzi jedno połączenie; wyjątek stanowią skrzynki: "koniec" (z której nie wychodzą już żadne połączenia) oraz "warunkowa" (z której wychodzą dwa połączenia opisane TAK i NIE - w zależności od tego, czy warunek jest spełniony czy nie, można wyjść jedną z dwóch dróg).
5. W skrzynce "operacyjnej" zamiast znaku "=" pojawia się oznaczenie "!="[4]

Skrzynki przybierają kształty: prostokąta, rombu, równoległoboku, okręgu.[3]

NAZWA SKRZYNKI	WYGLAD SKRZYNKI
Skrzynka graniczna (start, stop) stosuje się ją gdy rozpoczynamy algorytm i w miejscu gdzie algorytm przestaje działać.	
Skrzynka operacyjna służy ona m.in. do deklaracji zmiennych, obliczeń.	
Skrzynka wprowadzania i wyprowadzania informacji (we/wy) jak sama nazwa wskazuje służy do wprowadzania lub wyprowadzania informacji	

Skrzynka warunkowa(decyzyjna)

ta skrzynka posiada dwa wyjścia nie, tak (prawda, fałsz), sprawdza czy dane wyrażenia jest prawdą czy nie.

Załącznik nr 3.

Zasady segregowania odpadów

1. Papier i tektura

Kolor pojemnika -niebieski,

Pojemnik służy do zbiórki papieru, kartonu, itp.

Do pojemników nie wrzucamy:

kartonów do płynnej żywności, tj. po mleku, sokach itp. (tzw. opakowań Tetra-Pak) makulatury wilgotnej, papierów wilgotnych lub mokrych folii, plastikowych okładek oraz innych tworzyw sztucznych

2. Szkło

Kolor pojemnika:

- biały - na szkło bezbarwne,

- zielony - na szkło kolorowe,

Istnieją także specjalne biało-zielone pojemniki z dwoma otworami - zarówno na szkło białe, jak i kolorowe. Pojemniki służą do zbiórki wyłącznie słoików i butelek szklanych (należy je wrzucać bez zakrętek).

Do pojemników nie wrzucamy:

- puszek po napojach
- plastikowych butelek

3. Tworzywa sztuczne

Kolor pojemnika - żółty

Pojemniki służą do zbiórki (koniecznie zgniecionych, najlepiej bez nakrętek) butelek PET, innych butelek (np. po szamponach, płynach), kubków po jogurtach, margarynach, folii i plastikowych worków, toreb i innych przedmiotów z tworzyw sztucznych.

Do pojemników nie wrzucamy:

- butelek oraz innych opakowań szklanych,
- tekturowych opakowań po mleku, jogurtach, napojach,

4. Metale i aluminium

Kolor pojemnika:

-czerwony - aluminium

-szary - inne opakowania metalowe

Pojemnik służy do zbiórki opakowań metalowych i aluminiowych (puszki, pudełka, pojemniki po aerozolach, folie itp.)

Do pojemników nie wrzucamy:

- Baterii, sprzętu elektronicznego

Załącznik nr 4.

Wynik dyskusji powinien obejmować następujące wnioski:

- Zagospodarowanie surowców wtórnych poprzez przetwarzanie oraz wykorzystanie ich przy produkcji nowych materiałów.
- Oszczędzanie miejsca na składowisku (przedłużanie jego eksploatacji).
- Ograniczenie ilości wprowadzanych do środowiska szkodliwych, trudno ulegających rozkładowi odpadów (plastik, aluminium).
- Ograniczenie wydobycia surowców naturalnych, a tym samym degradacji środowiska naturalnego.
- Oszczędzanie zużycia energii.
- Ograniczenie emisji zanieczyszczeń do atmosfery.
- Ograniczenie ilości powstających odpadów i ścieków przemysłowych.

Literatura:

1. *M.Grodzińska- Jurczak, M.Tarabuła „Co każdy uczeń o śmieciach wiedzieć powinien? – poradnik dla nauczycieli.. Kraków 2001 wydawnictwo „Zielone Brygady”.*
2. *Sysło. M.M. : Algorytmy WSiP Warszawa 1997*
3. *<http://artre.fm.interia.pl/lekcje/algorytmy.pdf>*
4. *<http://gregory3.w.interia.pl/alg.htm#cechy>*